

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 OSLO

Oslo, 28. oktober 2011

Høringsuttalelse forskrift om elsertifikater

Miljøstiftelsen ZERO viser til høringsbrev datert 14. september 2011 om forskrift om elsertifikater, og vil med dette gi våre kommentarer til forskriften.

ZERO har over lang tid vært en sterk pådriver for innføring av en ordning med grønne elsertifikater i Norge. Forskriften om elsertifikater sørger for at den siste delen av det juridiske rammeverket for en slik ordning kommer på plass, og det er vi svært tilfredse med.

ZERO oppfatter i hovedsak at forskriften gir gode rammer for elsertifikatmarkedet.

ZERO mener det er avgjørende for elsertifikatordningens legitimitet at elsertifikater kun utstedes til reelle, fornybare energikilder. Vi er derfor tilfredse med at ikke-fornybare energikilder, slik som for eksempel torv, er utelukket fra ordningen. I tilknytning til forskriftens § 8 bør NVE tydeliggjøre hva som forstås med fornybare energikilder og hvilke typer biobrensel som gir et anlegg rett til elsertifikater. Dette bør være i tråd med den svenske forskriften.

ZERO er kritisk til at det legges opp til å gis sertifikater til biomasseandel i avfall som brennes i avfallsforbrenningsanlegg. Dette er i strid med ordningen slik den praktiseres i Sverige. ZERO kan ikke se noen gode argumenter for å fremme forbrenning av usortert blandet avfall.

Avfallshierarkiet et grunnleggende prinsipp i norsk avfallspolitikk. Avfallsforebygging, gjenbruk og materialgjenvinning skal prioriteres over energiutnyttelse. Tildeling av sertifikater til forbrenning av fornybarandelen i blandet avfall vil gjøre det mindre attraktivt å sortere avfallet, siden det blir mer lønnsomt å brenne det usortert. Dette vil gjøre det mindre attraktivt å sortere ut og gjenvinne avfallsfraksjoner, og gjøre det mindre attraktivt å sortere ut og brenne rent biobrensel i egne anlegg. Dette kan ha en rekke uheldige effekter, for eksempel ved å gjøre det mindre interessant å sortere ut og gjenvinne plast. Dersom det tildeles sertifikater til biomasse med lav brennverdi (som matavfall), vil dette også gjøre det mindre attraktivt å utnytte slike ressurser til biogassproduksjon. Dette vil være svært uheldig, både i forhold til energiutnyttelsesgrad, bevaring av næringsstoffer som bør tilbakeføres landbruket (som fosfor), og da biogass som drivstoff gir stor grad av klimagassreduksjon i transportsektoren.

Tildeling sertifikater til forbrenning av blandet avfall også på tvers av varslet mål i den kommende stortingsmeldingen om avfall der Miljøverndepartementet har signalisert at «bedre utnyttelse av ressursene i avfallet» skal være et mål.

ZERO ber derfor om at § 7 i forskriften endres slik at det ikke gis elsertifikater til anlegg som brenner blandet avfall, men kun til utsortert avfallsbrensel som brennes i egne dedikerte anlegg, i tråd med den svenske forståelsen jfr §4-4 i Förordning (2003:120) om elcertifikat. Som en konsekvens av dette bør Vedlegg 4 i forskriften samt § 25 endres.

ZEROs primære standpunkt er at det kun tildeles sertifikater til el som er produsert på ren biomasse i egne anlegg. Vil subsidiært anføre at fornybarandel skal beregnes på bakgrunn av reelle analyser, for eksempel per avfallsleveranse. Vedlegg 4 beskriver metodikk for beregning av fornybarandel. NVE legger opp til at dette skal beregnes utfra standardverdier. ZERO mener en slik tilnærming vil virke mot intensjonen i sertifikatloven. Elsertifikater skal fremme produksjon av fornybar energi. Ved å benytte standardverdier er det ingen kobling mellom reell adferd og tildeling av sertifikater. Da brennverdien er høyere i fossilt avfall enn fornybart avfall vil en sjablongmessig beregning gi incentiver til å benytte brensel med høyest mulig fossil andel. Avfall er i dag en internasjonal handelsvare, der hundretusenvis av tonn beveger seg over de norske landegrensene hvert år. Et særnorskt regelverk kan medføre endringer i avfallstrømmene. Dette kan skje ved at avfall med høy fossilandel importeres til Norge, da import vil bli mer lønnsomt når man kan få sertifikater. Ett annet scenario er at utsortert avfalls-biomasse eksporteres til Sverige og brennes der og gis sertifikater, mens den utsorterte resten med høy fossilandel blir brent i Norge, også den med sertifikater. Dermed hules fornybarandelen i det felles norsk-svenske sertifikatmarkedet ut.

ZERO er av den oppfatning at for mange energiprodusenter er fritatt fra elsertifikatplikten i forskriftens § 19. Dette *kan* svekke legitimiteten og bærekraften i ordningen.

Vennlig hilsen

Einar Wilhelmsen
Avdelingsleder
ZERO

Erik Lunde
Rådgiver fornybar energi
ZERO